

בבית המשפט העליון

בש"פ 8611/18

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מאיר מרו צגאי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עילית מידן

בשם המשיבה: עו"ד מיכה גבאי

החלטה

לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים החל מיום 15.12.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 32966-12-17 בבית המשפט המחוזי באר-שבע, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

1. ביום 17.12.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון למעשה סדום, מעשה מגונה, הטרדה מינית ושימוש לרעה בכוח המשרה. בכתב האישום נטען כי המשיב ניצל את תפקידו כסוהר באגף 7 בכלא שקמה באשקלון כדי לבצע עבירות מין במתלונן, אשר שהה כעציר באותו אגף. לפי האמור בכתב האישום, המשיב הצמיד את איבר מינו לגופו של המתלונן וניסה להחדירו לפי הטבעת שלו, התחכך בו והגיע לסיפוק מיני. עוד נטען בכתב האישום כי המשיב אמר למתלונן, בכוונה לבזותו וכדי לספק עצמו גירוי מיני, כי יקרא לו אם הוא – המתלונן – ירצה שהמשיב יחזור על מעשיו.

2. בד-בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים לפני בית המשפט המחוזי, הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ועתר לקבלת תסקיר שירות מבחן. בהמשך לכך, ולאחר שהוגשו שני תסקירים בעניינו של המשיב, אשר לא המליצו על שחררו לחלופות מעצר, הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הליכים אלו הצריכו הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, כאמור בהחלטתו של השופט ד' מינץ בבש"פ 6424/18 מדינת ישראל נ' צגאי (17.9.2018) (להלן: בש"פ 6424/18).

3. המדינה מבקשת כעת הארכת מעצר נוספת כאמור לעיל על מנת להביא את המשפט לסיומו כשהמשיב עודנו עצור.

טענות הצדדים

4. לטענת המדינה, מעשיו של המשיב, שלגביהם יש ראיות לכאורה ואף למעלה מכך, מהווים אינדיקציה למסוכנות הנשקפת ממנו. מעשים אלה מצביעים גם על כך שאין לו מורא ושאין לתת בו אמון. תסקירי שירות המבחן מלמדים על רמת מסוכנות משמעותית ועל התנהגות מינית חסרת גבולות מצד המשיב. משפטו של המשיב התנהל באופן משביע רצון, למרות כמה עיכובים: פרשת התביעה הושלמה; פרשת ההגנה החלה; ובית המשפט קבע ביקור במקום ליום 13.12.2018.

5. המשיב מתנגד לבקשה, שכן, לטענתו: קצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון; הוא אינו מסוכן לאיש; ובכל מקרה ניתן לקבוע לגביו חלופת מעצר אשר תאיין את החשש למסוכנות ולהימלטות מאימת הדין.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. משפטו של המשיב הגיע לשלב מתקדם ועל כן סביר להניח שהמדינה לא תניח לפתחנו בקשת הארכה שלישית לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. המסוכנות הנשקפת מהמשיב, עליה עמד השופט מינץ בהחלטתו בבש"פ 6424/18, לא חלפה. תסקיר שירות

המבחן המצביע על מסוכנות זו עודנו בתוקף. נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי, מחד גיסא, לבין ההגנה על חירות הנאשם תחת חזקת החפות, מאידך גיסא, טרם הוסטה אפוא לכיוון השחרור מן המעצר ומציאת חלופה לסורג ובריה.

8. אשר על כן, אני מקבל את הבקשה.

ניתנה היום, ג' בטבת התשע"ט (11.12.2018).

שׁוֹפֵט